

Dorpskerk

zondag 8 maart 2026

Predikant: Ds. Wouter Klouwen

Organist: Jan Harryvan

Ouderlingen van dienst: Jolien Berendsen Prins

Diaken van dienst: Gezinus Lambers

Lector: Roelof Rabbers

Orgelspel

'Vita sanctorum' Michael Praetorius (1571-1621)

Welkom door de ouderling van dienst

Aansteken van de kaarsen

(gemeente gaat staan)

Lied 68: 9 en 11

9 God is de bron, de kla - re wel,
spring-a - der voor heel Is - ra - el,
uit Hem vloeit lou - ter ze - gen.
Zijn lof ont-springt als een fon-tein,
zijn volk zal lou - ter vreug-de zijn,
ko - mend van al - ler - we - ge.
God, on - ze ster - ke bond-ge-noot,
toon ons uw macht, uw krach-ten groot;
Gij zult uw stad ge - den - ken.
Vor - sten van ver - re bie - den Hem
ter - wil - le van Je - ru - za - lem
hun eer-bied, hun ge-schen-ken.

68:11 Ook zelfs het land der duisternis
zal weten wat uw luister is,
Egypte zal U eren.
Het morgenland strekt als een bruid
de handen haastig naar U uit,
ook daar zult Gij regeren.
De wereld brengt U huldeblijk,
want heel de wereld is uw Rijk,
Jeruzalem het midden;
koningen overal vandaan
komen met schatting voor U staan,
elk land zal tot U bidden.

Votum en Groet

voorganger: Onze hulp is in de naam van de Heer
allen: DIE HEMEL EN AARDE GEMAAKT HEEFT
voorganger: die trouw houdt tot in eeuwigheid
allen: EN NIET LAAT VAREN HET WERK VAN ZIJN HANDEN.
voorganger: Genade zij u en vrede van God de Vader en van
Christus Jezus onze Heer,
allen: AMEN.
(gemeente gaat zitten)

Verootmoediging

Lied 42: 1 en 3

1 E - ven-als een moe-de hin - de
naar het kla - re wa - ter smacht,
schreeuwt mijn ziel om God te vin - den,
die ik a - dem-loos ver-wacht.
Ja, ik zoek zijn aan-ge-zicht,
God van le - ven, God van licht.
Wan-neer zal ik Hem weer lo - ven,
jui-chend staan in zijn voor - ho-ven?

42:3 Hart onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.
Eens verschijn ik voor de Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer.
Hij mijn God, Hij heeft mijn leven
dikwijls aan de dood ontheven.

Gebied bij opening van de Schrift

Schriftlezing: Johannes 4: 4-26

Daarvoor moest Hij door Samaria heen. Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten. Jezus zei tegen haar: 'Geef Mij wat te drinken.' Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen. De vrouw antwoordde: 'Hoe kunt U, als

Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!' (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.) Jezus zei tegen haar: 'Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hem erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.' 'Maar heer,' zei de vrouw, 'U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.' Jezus antwoordde: 'Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.' 'Geef mij dat water, heer,' zei de vrouw, 'dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.' Toen zei Jezus tegen haar: 'Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.' 'Ik heb geen man,' zei de vrouw. 'U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,' zei Jezus, 'u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.' Daarop zei de vrouw: 'Ik begrijp dat U een profeet bent, heer. Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.' 'Geloof Me,' zei Jezus, 'er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden. Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de redding komt immers van de Joden. Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.' De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de messias zal komen,' (dat betekent 'gezalfde') 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.' Jezus zei tegen haar: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.'

Lied 528: 1, 2 en 3

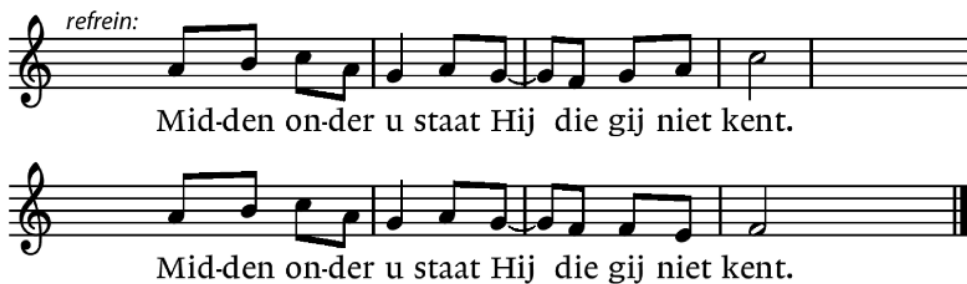

1 Om-dat Hij niet ver wou zijn

is de Heer ge-ko-men.

Mid-den in wat men-sen zijn

heeft Hij wil-len wo-nen.

528:2 Overal nabij is Hij
menselijk allerwegen.
Maar geen mens herkent Hem, Hij
wordt gewoon verzwegen.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.

528:3 God van God en licht van licht,
aller dingen hoeder,
heeft een menselijk gezicht,
aller mensen broeder.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.

Schriftlezing: Johannes 7:37-39

Op de laatste dag, het hoogtepunt van het feest, stond Jezus in de tempel, en Hij riep: 'Laat wie dorst heeft bij Mij komen en drinken! "Rivieren van levend water zullen stromen uit het hart van wie in Mij gelooft," zo zegt de Schrift.' Hiermee doelde Hij op de Geest die zij die in Hem geloofden zouden ontvangen; de Geest was er namelijk nog niet, want Jezus was nog niet tot Gods majesteit verheven.

Lied 528: 4 en 5

528:4 Wil daarom elkander doen
alle goeds geduldig.
Wees elkaar om zijnentwil
niets dan liefde schuldig.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.

528:5 Wees verheugd, van zorgen vrij:
God die wij aanbidden
is ons rakelings nabij,
wonend in ons midden.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.
Midden onder u staat Hij die gij niet
kent.

Prediking

Orgelspel

'O grosser Gott von Macht und reich von Gütigkeit' Samuel Scheidt (1587-1654)

Lied 760

1 Gij zijt de zin van wat wij zijn,
de harts-fon - tein
die wa - ter geeft
dat le - ven is voor al wat leeft.

760:2 Gij gaat in 't donker voor ons uit
en niemand stuit
uw grote gang
de eeuwen door, een wereld lang.

760:3 Al dwalen we ook ten dode af
tot over 't graf,
voorgoed zijt Gij
ons met uw tederheid nabij.

760:4 Wij keren allen tot U weer,
beminde Heer
en grote God.
Hoe liefelijk is dan ons lot.

Gebeden

Collecte

De eerste collecte is bestemd voor de Wilde Ganzen. De tweede collecte voor de eigen gemeente. Bij de deur wordt gecollecteerd voor het jeugdwerk.

Lied 117a

1 Gij vol-ken loof— uw God en Heer
wil Hem het lof - lied zin - gen.
Laat de fon - tei - nen van zijn eer
in ie - der hart— ont-sprin - gen,
om-dat Hij u ver - ko - ren heeft,
om-dat Hij u ge - na - de geeft,
door Chris-tus, hal - le - lu - ja.

117a:2 Hoe groot is zijn barmhartigheid
voor allen allerwege,
zijn waarheid en zijn tederheid
als overvloed van regen.
Zijn liefde duurt in eeuwigheid,
en geeft om niet de zaligheid.
Zing, zing Hem, halleluja.

Zegen, gezongen Amen

A - men, a - men, a - men.

Orgelspel

Canon in motu contrario zur "Jesu, komm doch selbst zu mir"
Michael Gotthardt Fischer (1773-1829)

Ontmoeting in Ons Centrum met koffie en thee